

Megyen már a hajnalcsillag lefelé

Békés m.

Me-gyen már a haj-nal-csil-lag le - fe - lé,
Az én é-des kis ba-bám most me-gyen ha - za-fe - lé.
Pi-ci lá-bán rajt' van a la-gos-szá-rú kis csiz - ma,
Rá - sü - tött a haj - nal - csil - lag su - gá - ra.

- 1 Megyen már a hajnalcsillag lefelé,
Az én édes kis babám most megjen hazafelé.
Pici lábán rajt' van a lagos-szárú kis csizma,
Rásütött a hajnalcsillag sugára.
- 2 Hajnalcsillag ha az égről leesne,
Az én kedves kis babám utat hogyan keresne?
Lagos csizmás kis lába csak téteván haladna
Mind a világ sötétségben maradna.
- 3 Amerre mész, édes rózsám, kivánom
Hogy előtted a zöld fű piros rózsává váljon
A zöld fű is előtted édes almát teremjen
A te szived holtig el ne felejtsen.

Megyen már a hajnalcsillag lefelé

Békés m(egye)

1

Megyen már lefelé,
a hajnalcsillag
az én édes kis babám
most megyen hazafelé.
Pici lábán rajt'
van a lagos-szárú kis csizma,
rá-sütött
a hajnalcsillag sugára.

2

Hajnalcsillag ha
az égről leesne,
az én kedves kis babám
utat hogyan keresne?
Lagos csizmás kis lába
csak téteván haladna
mind a világ
sötétségen maradna.

3

Amerre mész,
édes rózsám,
kivánom
hogy előtted
a zöld fű
piros rózsává váljon.
A zöld fű is előtted
édes almát teremjen
a te szíved
holtig el ne felejtsen.

Komitat Békés; östlich der Theiß und südlich
der Schnellen Körös, nahe der rumän. Grenze

Es geht schon unter
der Morgenstern,
meine süße kleine Puppe
geht jetzt nach Hause.
An ihren Füßchen
trägt sie kleine Lackstiefel,
darauf schien (glänzte)
des Morgensterns Strahl.

Wenn der Morgenstern
vom Himmel fallen würde,
meine liebe kleine Puppe,
wie würde sie den Weg finden?
Ihre kleinen Füße in den Lackstiefeln
nur zögernd würden sie schreiten.
Die ganze Welt
würde in Dunkelheit bleiben.

Wohin du auch gehst,
meine süße Rose,
wünsche ich dir,
dass vor dir
das grüne Gras
sich in rote Rosen verwandelt.
Das grüne Gras vor dir
soll süße Äpfel tragen,
dein Herz
soll mich nie vergessen.

Der Morgenstern geht schon unter,
Mein süßes Püppchen geht jetzt nach Hause.
An ihren Füßchen trägt sie kleine Lackstiefel,
Die Strahlen des Morgensterns haben sie berührt.

Wenn der Morgenstern vom Himmel fallen würde,
Wie könnte mein liebes Püppchen den Weg finden?
Ihre Füßchen in den Lackstiefeln würden nur zögernd schreiten,
Die ganze Welt bliebe in der Dunkelheit.

Wohin immer du gehst, meine süße Rose, ich wünsche dir,
Daß sich vor dir das grüne Gras in rote Rosen verwandelt.
Das grüne Gras vor dir soll süße Äpfel tragen,
Dein Herz soll mich ewig nicht vergessen.

1
megyen
már
a
hajnal-csillag
lefelé
az
én
édes
kis babá-m
most
megyen
haz-a-felé
pici
láb-á-n
rajt' (rajta)
van
a
lag-os-szár-ú
kis
csizma,
rá-sütött
a hajnalcsillag
sugár-a

2
Hajnalcsillag
ha
az
ég-ről
lé-es-ne
az én
kedves
kis babám
ut-at
hogyan
keres-ne
lag-os
csizmá-s
kis
láb-a
csak
téteván
halad-na
mind
a
világ
sötét-ség-ben
marad-na

wenn
immen-von
unter-fallen-würde
lieb
Weg-(Akkusativ)
wie?
suchen-würde
lack-ig
stiefel-ig (=gestiefelt)
Fuß-ih
nur
zögernd
schreiten-würde
all
Welt
Dunkel-heit-in
bleiben-würde

geht
schon
Artikel (vor Konsonant)
Dämmerung-Stern (=Morgenstern)
unter, nach (in die Richtung)
Artikel (vor Vokal)
ich
süß
klein Puppe-mein
jetzt
geht
Haus-nach-in die Richtung
winzig
Fuß-ihr-auf (hier Plural gemeint)
drauf
ist
lack-ig (Stiefel-)schaft-ig (=mit Lackschaft)
klein
Stiefel (Plural)
drauf-schien
Dämmerung-Stern
Strahl-sein

3
amerre
mész
édes
rózsá-m,
kiván-o-m
hogy
elött-ed
a
zöld
fű
piros
rózsá-vá
vál-jon
a zöld fű
is
elötted
édes
almá-t
terem-jen
a te
szív-ed
holt-ig
el-felejt-sen
ne

Wohin
du gehst
süß
Rose-mein
wünsche-dass-ich
dass
vor-dir
grün
Gras
rot
Rose-zu
sich verwandeln-soll
auch (hier: und)
süß
Apfel-(Akkusativ)
tragen-soll
Herz-dein
tot-bis
vergessen-soll
nicht